

er på regeringens forskningspolitik og den forskningspolitik, som Enhedslisten repræsenterer.

Jeg vil sige, at man kan se forskellen på den måde, at regeringens forskningspolitik er tilpasset den tid, vi lever i, og peger fremad, hvor Enhedslisten stadig væk befinder sig i en betonagtig sump, som ikke respekterer og forstår, hvad samfundet egentlig har gavn af.

Kl. 16.20

Jeg vil gerne lige dykke lidt ned i bemærkningerne til disse lovforslag, hvor man taler om en uafhængig instans som en buffer imellem de to parter, altså modsætningsforholdet mellem forskere og sponsorer, en nødvendig adskillelse mellem private virksomheder og forskere. Det er altså et udgangspunkt, som bygger på en mistænkeliggørelse, et udgangspunkt, som egentlig er yderst skadeligt efter min overbevisning.

Ordet videndeling mener jeg faktisk er meget relevant i den sammenhæng. Hvordan kan hr. Per Clausen med sit udgangspunkt, hvor han mistænkeliggør de private investorer på det groveste, tro, at vi får skabt ekstra udvikling, også i den offentlige forskning, hvis vi totalt tilsidesætter de aktører, der agerer ude i samfundet? Det må da alt andet lige betyde stilstand og dermed ikke udvikling i den offentlige forskning. De offentlige vidensinstitutioner har da i allerhøjeste grad gavn af dette samarbejde.

Så kan det være, hr. Per Clausen benægter, at det forholder sig således, at Enhedslisten mener, at erhvervslivet og andre private sponsorer skal finansiere offentlig forskning, og at man mener, det fortsat skal ske, men med det her forslag er konsekvensen jo netop, at man totalt lukker samfundet ude fra universiteterne og andre vidensinstitutioner og dermed ikke sikrer, at der bliver den her sammenhæng, som er helt vital.

Så ikke overraskende må vi igen sige nej til dette tilbageskuende beslutningsforslag fra Enhedslisten. Det er altså ikke den rigtige vej. Det handler om, at man i fællesskab styrker forskning i Danmark til glæde og gavn for os alle sammen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Man kan jo sige meget om det her forslag, men det bringer da nye sproglomster frem. »Betonagtig sump«, det synes jeg alligevel er en præcis karakteristik af forslaget, det viser nemlig, hvor dialektisk, hvor nuanceret det er.

Det, jeg vil spørge hr. Per Ørum Jørgensen om, og det er for ligesom også at finde ud af, hvor de aktuelle skillelinjer går i dansk forskningspolitik, er, om han er enig med hr. Jesper Langballe i, at det må være sådan, at de offentlige midler til forskning tildeles sådan, at man særlig sikrer de områder, som har svært ved at hente penge fra det private erhvervsliv, hvad enten det skyldes, at det er områder, der ikke rigtig er nogen penge i for de eksisterende virksomheder, eller det skyldes, at forskningen måske kan komme til at sætte store spørgsmålstejn ved nogle af de produkter, som virksomhederne forsøger at sælge.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Der mener jeg helt klart, at den mulighed jo ikke er udelukket i dag. Tværtimod har universiteterne og statslige forskningsinstitutioner selvfølgelig den opgave at prioritere indsatsen. Det er der sådan set ikke noget som helst nyt i. Det er faktisk oven i købet sådan, at private forskningsmidler kun må modtages, hvis en institution har egen – har egen – forskningsmæssig interesse i aktiviteterne.

Jeg føler faktisk med det her forslag, at det lidt er som at indlægge en rask patient, for når jeg hører hr. Per Clausen tale om de her ting, så mangler jeg nogle konkrete eksempler, der påviser, at det er berettiget med den mistænkeliggørelse. Der henvises til USA, men jeg har ikke hørt et eneste konkret eksempel fra hr. Per Clausen på, at det reelt forholder sig således, at der er grund til at have mistanke om, at det sker på universiteterne og på vidensinstitutioner.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg skal henvise hr. Per Ørum Jørgensen til at læse et af de blade, som jeg ved at ministeren ikke læser, og derfor hjælper det ikke noget at henvise til det, når man snakker med ham, nemlig Forskeren, hvor der har været flere eksempler på forskere, der redegør for, hvilke negative konsekvenser det har, når man løber efter de private penge.

Det, som skal være mit sidste spørgsmål til hr. Per Ørum Jørgensen, skal sådan set være: Skal jeg forstå hans udtalelse sådan, at han ikke er enig i regeringens Globaliseringsråds ønske om, at det fremover faktisk skal være sådan, at de offentlige midler i større udstrækning skal dirigeres derhen, hvor der også er privat medfinansie-